

ikke havde opnaaet Valgret, vilde det jo ikke kunne konstituere nogen Handling, som kunde gøre Indgreb i Valgretten, hvis ikke nogen havde givet efter for Fristelsen og mødt og benyttet denne Ret, de ikke havde. Om noget saadant vidste Klagerne imidlertid intet, men de fremsatte kun en Klage over, at Foreningen havde fristet Vælgerne, og det er dog en Klage, som let kunde fremsættes mod alle mulige Valg, og hvis Løshed alle ville være enige om.

Det andet Punkt drejer sig om en Vognmand, som formentlig skulde have fast Bopæl i Taastrup. Herom er det oplyst, at han stod paa Valglisten og har afgivet sin Stemme og altsaa ogsaa havde Ret dertil; thi jeg tror, det er slaaet fast, at Valglisten er gældende. Om han saa tillige har Valgret i Taastrup, turde ikke komme dette Valg ved.

Hvad angaar det tredje Klagepunkt, da er det lige saa løst; det indeholder ingen Beskyldning for, at nogen som helst bestemt Vælger eller noget som helst bestemt Menneske var mødt og havde stemt i Stedet for Folk, der faktisk var døde eller laa paa Hospitalet eller var bortrejste, men det siges, at der er grundet Formodning om, at noget saadant kan være sket, og i den Anledning tillader man sig velvilligst at levere en Fortegnelse over døde, hospitalsliggende og bortrejste Vælgere i Kredsen.

Det var det, Klagen indeholdt. Efter den Praksis, jeg har forstaaet hidtil har været Folketingets, og som jeg har gjort Bekendtskab med tidligere i dette Ting, har Folketinget slaaet fast, at der skulde foreligge bestemte Klagepunkter, som kunde undersøges, og ikke blotte Formodninger. Man har derved villet afvise saadanne løse Paastande, som mere eller mindre kunne gaa ind under Kategorien Sladder, som det, der her foreligger, maa henhøre under. Jeg mindes, at der i 1895, da jeg blev valgt ind i dette Ting som Repræsentant for Horsens-Kredsen, var en ganske tilsvarende Sommersamling, der dog kun befattede sig med Valgbrevs Prøvelse. Den Gang blev der af en senere afdød ældre Folketingsmand fremhævet et rigtigt Moment i Anledning af, at der forelaa en Klage fra en politisk Forening. Han sagde — jeg ved ikke, om med fuld Ret —, at det var første Gang, det fandt Sted i Folketinget, men enten han havde Ret eller ikke, forekommer det mig, at han havde Ret i det, han derefter sagde, at en Klage fra en politisk Forening ikke kan sidestilles med en Klage fra bestemte

Vælgere i Kredsen. Den politiske Forening og dens Formand have til Opgave at optræde partisk, det medfører ikke nogen Risiko, men det medfører en Vinding for dem, hvis det lykkes at forhale Godkendelsen eller Forkastelsen af Valget. Han dadlede derfor, at man overhovedet tog samme Hensyn til Klager fra politiske Foreninger som til Klager fra bestemte Vælgere. Jeg ved ikke, hvorvidt der siden 1895 er kommet en ny Praksis i Tinget, men jeg vilde mene, at den daværende Folketingsmand — det var Rasmus Clausen — havde Ret i at pege ogsaa paa dette Moment.

Som Følge af disse Klagers Løshed indtog jeg den Stilling i Afdelingen, at jeg ønskede Valget godkendt, og det var jeg ikke ene om, jeg har endogsaa den Opfattelse, at der var Flertal derfor. Saa hændte det imidlertid i Afdelingen, at da man gjorde gældende, at der forelaa denne Paastand om, at der var stemt for døde, hospitalsliggende og bortrejste, bemærkede en eller anden: Det kan undersøges, vi kunne skaffe fat i Valglisterne. Denne Tanke vandt Flertal for sig, hvilket, forekommer det mig, ikke var heldigt, idet man formentlig derigennem brød den gamle Praksis overfor løse Klager. Men nu fik den Flertal, og man sendte Bud efter Valglisterne, og Undersøgelsen af dem har givet det Resultat, som her er nævnt af den ærede Ordfører og ligeledes af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Ved at gøre dette har Afdelingen skaffet Klagen det Grundlag, den ikke havde i Førvejen. Klagen drev det i det højeste til at sige, at der var grundet Formodning om det og det, men de Grunde, hvorpaa denne Formodning støttede sig, leveredes ikke, dem har Afdelingen forsynet Klagen med, saaledes at det nu er en Klage, som støtter sig paa noget mere end Formodninger, idet den tillige støtter sig paa den Kendsgerning, at saa og saa mange Vælgere have stemt, om hvilke en Liste fra Socialdemokratisk Vælgerforening paa- staar, at de enten var døde, laa paa Hospitalet eller var bortrejste. Den Liste har jo ikke Spor af Autoritet, den kan i og for sig være fuldstændig gal, men imidlertid er det dog nu en bestemt Paastand, hvad det ikke var før. Nu er det en bestemt Paastand om, at Vælgere, som have stemt, have stemt uberettiget. Det har gjort, at jeg for mit Vedkommende i Udvalget tog den Stilling, jeg har taget. Den ærede Ordfører sagde, at Udvalget var